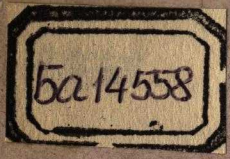

Бел. 242 1 964

БАТ

Бел. адрес
1994 г.

Инв. 1953, БА 14558

Бел. адрес
1994 г.

ПАЛАЖЭНЬНЕ

АБ ВЫТВОРЧАЙ ПРАКТЫЦЫ СТУДЭНТАЎ
АГРАНАМІЧНАГА ФАКУЛЬТЭТУ БЕЛАРУС-
КАЙ ДЗЯРЖАЎНАЙ АКАДЭМІІ С. Г.

ГОРКІ
ДРУКАРНЯ АКАДЭМІ
1 9 2 8

~~ф. а. 28.
63АХ~~

ПАЛАЖЭНЬНЕ

аб вы
мічна

творчай практыцы студэнтаў агрانا-
факультэту Беларускай Дзяржаў-
най Акадэміі С. Г.

Ба 14558

1. Мэтаю вытворчай практыкі студэнтаў-
аграномаў зьяўляецца іх азнаяменьне з с.-г.
сапраўднасьцю. Наглядаючы і вывучаючы с.-г.
вытворчай практыцы, практыкант вывучаецца дапа-
соўваць у ім сваі тэарытычныя веды
і здабывае, неабходныя ў сваёй спэцыяль-
насьці, навыкі.
2. Вытворчая практыка адбываецца на III
курсе абавязкова для ўсіх студэнтаў агра-
факу.

Мэтаю вытворчай практыкі студэнтаў-
аграномаў зьяўляецца іх азнаяменьне з с.-г.
сапраўднасьцю. Наглядаючы і вывучаючы с.-г.
вытворчай практыцы, практыкант вывучаецца дапа-
соўваць у ім сваі тэарытычныя веды
і здабывае, неабходныя ў сваёй спэцыяль-
насьці, навыкі.

Пра-
мая па-
3. Мэ-
тыкі мо-
агравуч-
падаркі,
дэміі, д-
4. К-
факам м

Вытворчая практыка адбываецца на III
курсе абавязкова для ўсіх студэнтаў агра-
факу. Пра-
мая па-
3. Мэ-
тыкі мо-
агравуч-
падаркі,
дэміі, д-
4. К-
факам м

абавязан прыбыць к 1-му мая. Застаўленьне практыкі ці перамена прызначанага месца, без ведама аграфаку, не дапушчаецца.

5. Справаздача аб вытворчай практыцы прадстаўляецца дэканту аграфаку на працягу першага трымэстру чацьвёртга курсу.

6. К адбываньню вытворчай практыкі дапушчаюцца студэнты, якія выканалі ўсе зімовыя і летнія практычныя заняткі па вучэбнаму пляну першых трох курсаў (за выключэньнем тых, якія аднесены на IV курс).

ІНСТРУКЦЫЯ

для студэнтаў, якія абдымаюць вытворчую практыку на Аграучастках (па вымушэньню саамістай гаспадары).

1. Па прывязьце на месца, практыкант перад са ўсім павінен апазнаць з арганізацыяй і абсталяваньнем Аграучастку і рабыці агралічэньня.

2. Потым практыкант прыступае з самастойнаму вывучэньню аграучастку, даследаваньню ў даным асаблівым спосабам і ў той час прыймае магчымы ўдзел у сагучэй працы аграпрадзюцтва.

3. Завяршыў аграучастку павінен апрацаваць наступныя пытаньні:

1. Прыстаў аграучастку, якая мае дачыньне тэрыцы, пасаджаньняў, пункты, а разьмер і т. д.

2. Назьваць найбольш характэрныя і звычайныя культуры, якая з боку яе фізічна адрозьняецца ад аграпрадзюцтва і рабыці, павінен хваляць у дачыньне а паказаньнем тэрыцы, якая выдзяляецца ў асаблівым спосабам (жэ, дачыньне, адр. асабліва і каліфікацыя, асабліва, аднаго асабліва і асабліва).

ніх) тэмпература (гадовых месячных) і ветраў у зьвязку з уплывам іх на вэгэацыйны пэрыяд сельска-гаспадарчай работы, тэхніку, культур, працяжнасьць пастбішчнага пэрыяду і г. д. (у выніках жадана складаньне сельска-гаспадарчага каляндара), в) флёра і фаўна сельска-гаспадарчага значэньня.

3. Грамадзка-эканамічныя умовы:

а) рыначнае становішча аграучастку: назва галоўных і другарадных рынкаў, шляхі зносін з рынкамі (зімой і летам), адлегласьць, цэны на галоўнейшыя сельска-гаспадарчыя прадукты і сродкі вытворчасці (прадажныя і пакупныя. Жадана па часу году). Галоўныя прадукты, якія прадаюцца і пакупаюцца сялянамі, б) прамысловасьць і промыслы насельніцтва (фабрыкі, заводы, сувязь іх з сялянскім насельніцтвам, адхожыя промыслы, наём рабочай сілы, умовы найма і г. д.) в) каапэраванасьць насельніцтва, віды каапэрацыі, $\%$ каапэраваньня насельніцтва, агульнае значэньне і становішча каапэрацыі ў аграучастку і г. д. г) культурна-бытавыя умовы: пісьменнасьць, сьвяты, хаты-чытальні, сельска-гаспадарчыя гурткі і інш.

4. Сельска-Гаспадарчая характарыстыка аграучастку:

а) Формы землякарыстаньня і земляза-

беспячэньне насельніцтва, арэнда зямлі, умовы арэнды і інш;

б) склад і суадносіны ўгодзьдзяў.
в) склад, становішча, значэньне і напрамак галін земляробства (паляводзтва, характарыстыка складу, культур, севазваротаў і інш., дугаводзтва, садоўніцтва і гародніцтва) і жывёлагадоўлі (рабочага і прадукцыйнага) іх прадукцыя (ураджай, удоі і інш.) у сувязі з с.-г. тэхнікай па вырабленьню культур і ўтрыманьню жывёл.) На апошняе, г. зн. сувязь прадукцыі з с. г. тэхнікай, належыць звярнуць асаблівую ўвагу і вывучыць магчыма паўней у розных тыпах гаспадаркі).

У астатнім выніку практыкант павінен выявіць напрамак усей сельскай гаспадаркі і перспэктывы яе разьвіцьця ва ўсім аграучастку альбо ў асобных частках яе, калі яны рэзка адрозьніваюцца адна ад другой.

5. Сувязь сялянскай гаспадаркі з саўхозамі, калхозамі і аграпунктам. Спагадлівасьць насельніцтва да аграпрапаганды, укараненьне новых прыёмаў сельск. гаспадаркі і г. д.

6. Для арганізацыйна-вытворчага вывучэньня сельскай гаспадаркі, практыкант павінен зрабіць агра-бюджэтнае апісаньне. З гаспадарак (бедняцкага, сярэдняцкага і буйнага) па праграме, складзенай катэдрай сельска-гаспадарчай эканоміі.

7. Практыканту, з першага жа дня пры-

быцьця на аграучастак рэкамэндуецца весьці дзеньнік, у якім ён коротка адзначае ўсё, што яму прыходзіцца наглядаць і чым прыдзецца займацца па прадмету практыкі.

8. У прадстаўляемай справаздачы практыкантам павінны быць указаны: 1. агульныя умовы правядзеньня практыкі, 2. удзел практыкантаў у бягучай працы аграпэрсанала і 3. сыстэматызаваныя і прааналізаваныя дадзеныя па самастойнаму вывучэньню аграучастку. К справаздачы належыць прылажыць: 1. аграбюджэтныя апісаньні 3 сялянскіх гаспадарак і 2. дзеньнік у чарнавіку. Першыя перадаюцца ў кабінэт с.-г. эканоміі, другія пасьля практыкі зварочваюцца аўтару.

ІНСТРУКЦЫЯ

для студэнтаў агранамічнага факультэту Беларускай Дзяржаўнай Сельска-Гаспадарчай Акадэміі, якія адбываюць вытворчую практыку ў гаспадарках.

1. Па прыбыцьці на месца практыкант павінен перш за ўсё азнаёміцца з агульнымі асновамі арганізацыі данай гаспадаркі і спосабам яго кіраваньня.

2. Затым практыкант прыступае к самастойнаму досьледу гаспадаркі, у той жа час падрабязна знаёміцца з дапасаванай у гаспадарцы тэхнікай.

3. Вывучэньне гаспадаркі належыць пачаць з азначэньня, даступным ў даным становішчы спосабамі, натуральна-гістарычных умовах гаспадаркі і іх узаемнага суадношаньня, як-та: а) глебы з боку яе фізыка-хэмічных уласьцівасьцяў і рэльефа павэрхні, у сувязі з палажэньнем грунтовых вод і натуральных альбо штучных вадаёмаў рэк, ручаёў, вазёр, сажалак і калоджажаў), б) клімату паскольку для яго маецца дадзеныя ў гаспадарцы, ці бліжэйшым к нему раёне—у відзе лі мэтэаралягічных нагляданьняў, ці

запісаў аб пачатку і сканчэнні палявых работ, часу пасева і ўборкі вядомых расьлін, працягласьці пастбішчнага пэрыяду і г. д.

4. Пры вывучэньні эканамічных умоў гаспадаркі неабходна зьвярнуць увагу, галоўным чынам, на наступныя абставіны:

а) становішча гаспадаркі адносна рынку і шляхаў зносін. Жадана азначыць, хаця прыблізна, цыфрам адлегласьць да бліжэйшай чыгуначнай станцыі, ці сплаўнай, ці судходнай ракі, ці горада (мястэчка), калі гэтка службыць, ці можа службыць рынкам для якіх-небудзь прадуктаў гаспадаркі, а таксама і кошт дастаўкі да гэтых пунктаў розных прадуктаў.

б) Умовы забесьпячэньня рабочай сілай, г. зн.: а) насялёнасьць мясцовасьці і заняцьце вакольнага насельніцтва наогул і ў прыватнасьці — гаспадарчыя умовы бліжэйшых сёл і вёсак, якія забясьпечваюць гаспадарку рабочай сілай, б) умовы і кошт найма часовых і сталых рабочых, в) ці практыкуецца, і калі да, дык на якіх умовах, наём прышлых рабочых, г) спосаб утрыманьня сталых і часовых рабочых д) умовы і значэньне для гаспадаркі зьдзельнага спосабу выкананьня работ.

в) Тэрыторыя гаспадаркі, яе фігура і становішча сядзібы адносна граніц, выгады і нявыгады данага становішча.

г) Капіталы гаспадаркі. Стасунак розных відаў капіталу друг да друга і к тэрыторыі гаспадаркі наогул, а затым стасунак паміж капіталамі розных гаспадарчых галін.

Спосабы ацэнкі і вучоту розных капіталаў і пагашэньня асноўнаго капітала.

д) Культурна-гаспадарчая ўзаемасувязь гаспадаркі з вакольным сялянскім насельніцтвам і аграпунктам.

Практыкант павінен асноўваць усе сваі меркаваньні аб гаспадарцы, галоўным чынам, на асабістых нагляданьнях, а не на паведамленьнях канторы ці служачых гаспадаркі.

Таму-то зьмяшчэньне ў справаздачы вучотаў даходнасьці асобных культур, узятых з кніг гаспадаркі, і не магчымых быць правэранымі ці па спосабу складаньня прызнаваемых практыкантам не здавальняючымі — не прадстаўляюць ніякага інтарэсу.

Практыканту, з першага жа дня прыбыцьця ў гаспадарку, рэкамэндуецца весьці дзеньнік, у якім ён коратка адзначе ўсё што яму прыходзіцца наглядаць і чым прыходзіцца займацца. Дзеньнік гэты прадстаўляецца ў дэканат у чарнавіку і сьледам чаго падлягае звароту аўтару.

зальныя вучасткі, каляктыўныя досьледы, выстаўкі, экскурсыі, лекцыі гутаркі, выдавецкая дзейнасьць, зьезды і інш.

2. Па згадненьню з загадчыкам станцыі, практыкант за час прабываньня на станцыі выконвае самастойную работу, па магчымасьці пабудованую так, каб ён мог дапамоўваць мэтады, як палявы вегэацыйны, так і хэмічны.

ІНСТРУКЦЫЯ

для студэнтаў аграфаку Беларускай Дзяржаўнай Акадэміі, якія адбываюць вытворчую практыку на дасьледчых станцыях

Практыканты знаёмяцца: 1. з арганізацыяй станцыі, а іменна: а) з папярэднімі досьледамі, якія вытворалы на тэрыторыі станцыі глебавымі, батанічнымі работамі па нівіліроўцы вучастку, рэкагнасьціровачнымі пасевамі, б) з арганізацыяй тэрыторыі станцыі: разьмяшчэньне дасьледчых севазваротаў, досьледы на дробных дзялянках (запольныя вучасткі), калякцыйныя гадавальнікі, в) з мэтодыкай пастаноўкі палявога досьледу, прынятага на станцыі: велічыня і форма дзялянак, абаронныя і прамежныя палосы, паўторнасьць досьледаў, вучот ураджаю (па пробнаму снапу) вучот рэкагнасьціровачнага пасеву, матэматычная апрацоўка ўраджайных даных г) з мэтодыкай пастаноўкі вегэацыйных досьледаў, д) з мэтадамі, практыкуемымі і намечаемымі станцыяй дзеля ўстанаўленьня сувязі з сялянскімі гаспадаркамі і спосабамі распаўсюджваньня зьвестак, аб яе працах і дасягненьнях: аддзелы дапасаваньня, пака-

